

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder și de avocatul Marcel Burlacu în numele părții vătămate Jamous Bader, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în privința inculpatului

Hussain Naser XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX, XXXXX, domiciliat în mun. XXXXX, str. XXXXX XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al Republicii Siria condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Călărași din 29.04.2013 în baza art. 349 alin. (1), 90 Cod penal, la 1 an închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an;

2) sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 12.05.2016 și decizia Curții de Apel Chișinău din 03.04.2018 în baza art. 155, 85 Cod penal, la 2 ani închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 12.09.2016 – 01.12.2017,
instanța de apel: 19.09.2018 – 16.01.2019,
instanța de recurs: 17.09.2019 – 17.12.2019.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău din 01 decembrie 2017, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Hussain Naser a fost condamnat în baza art. 155 Cod penal, la amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul lui Jamous Bader prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 decembrie 2015, inculpatul Hussain Naser XXXXX, prin intermediul rețelelor de socializare, l-a amenințat cu vătămarea corporală pe XXXXX XXXXX, postând mesajul: „XXXXX XXXXX nu mai încerca să pleci la Riyadi sau Judda și oricum o să o primești de la mine”. La acel moment, Hussain Naser XXXXX avea calitatea de inculpat în cadrul unei cauze penale de învinuire în comiterea infracțiunii de amenințare cu moartea a lui XXXXX XXXXX (fratele lui XXXXX XXXXX). Astfel, XXXXX XXXXX a perceput amenințarea reală din motiv că soția XXXXX XXXXX, la 29 septembrie 2015, aproximativ ora 15.30, în timp ce intra în curtea blocului, o persoană necunoscută i-a comunicat, că dacă nu se vor liniști locul familiei este la cimitirul „Doina”.

Instanța a reținut că inculpatul, a recunoscut vina și săvârșirea faptelor incriminate și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată.

Apreciind probele administrate, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 155 Cod penal, ca amenințarea cu omor, existând pericolul realizării acestei amenințări.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, care se sancționa cu amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 ore, sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, unitatea convențională la momentul săvârșirii faptei fiind de 20 lei, că lipsesc circumstanțe agravante, cele atenuante fiind recunoașterea vinovăției și întreținerea a doi copii, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă cu aplicarea amenzii, pedeapsă prin care va fi atins scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale și corectare a inculpatului.

Instanța a statuat că pedeapsa cu închisoare nu este proporțională în raport cu fapta săvârșită ori, potrivit art. 75 alin. (2) Cod penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute de pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

În același timp, instanța a remarcat că potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 26.01.2017, inculpatul a fost condamnat în baza art. 155, 85 Cod penal la 2 ani și 6 luni închisoare.

Fiind constatat că inculpatul este vinovat și de comiterea altor infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea prezentei sentințe **se vor aplica prevederile art. 84 Cod penal**, iar conform art. 84 alin. (3) Cod penal, dacă pentru infracțiunile care

intră în concurs sunt stabilite pedepse principale de diferite categorii, a căror cumulare nu este prevăzută de art. 87, pedepsele se execută de sine stătător.

Totodată, a fost stabilit că prin comiterea infracțiunii de amenințare cu omor, părții civile i-a fost cauzată o daună morală, evaluată la suma de 20.000 lei.

3. Procurorul în procuratura mun. Chișinău, oficiul Buiucani, Sergiu Zamă a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 1 an și 4 luni închisoare, cu executare și cu expulzarea lui din țară după executarea pedepsei.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 lei, pentru infracțiunea prevăzută de art. 155 Codul penal, care este o infracțiune mai puțin gravă, este prea blândă și contrară prevederilor art. 61 Codul penal, care nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și din partea altor persoane.

În conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei, instanța urma să țină cont de gradul prejudiciabil al faptei, persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ori, ținând cont de fapta social periculoasă săvârșită de inculpat, recunoașterea vinovăției incriminate, faptul că acesta anterior a mai comis două infracțiuni, dintre care una asemănătoare, precum și de poziția părții vătămate, reeducarea acestuia nu va fi posibilă fără izolarea de societate.

Aplicarea unei pedepse neprivative de libertate va duce la încurajarea pe viitor a comiterii infracțiunilor similare de către alte persoane.

Totodată, luând în considerație că inculpatul, cetățean al Republicii Siria, fiind domiciliat în Republica Moldova, a comis trei infracțiuni, se consideră o persoană social periculoasă care este predispusă la comiterea pe teritoriul țării și a altor infracțiuni, urmează a fi expulzat din țară, în conformitate cu prevederile art. 105 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care expulzarea însoțește pedeapsa cu închisoare, aducerea la îndeplinire a expulzării are loc după executarea pedepsei.

3.1. A declarat apel și avocatul Marcel Burlacu, în numele părții vătămate Jamous Bader, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate prejudiciul moral în mărime de 200.000 lei, prejudiciu material de 2635 euro și cheltuielile legate de investigațiile și asistența medicală în sumă de 13.365 lei.

Apelantul a indicat că în rezultatul stresului puternic, determinat de frică, a fost diminuată semnificativ starea sănătății părții vătămate, acesta fiind nevoit să se adreseze la spital pentru investigații clinice, fiindu-i prescrisă administrarea medicamentelor în stare de laborator. Totodată, în aspect psiho-emoțional a suferit și suferă soția acestuia care a perceput amenințările inculpatului drept reale, ținând cont de cele comise de ultimul anterior.

Pe lângă aceasta, pentru a participa la acțiunile de urmărire penală și în ședințele de judecată, partea vătămată s-a deplasat de mai multe ori din Turcia în Republica Moldova, fiind nevoit să-și modifice agenda de lucru și să cheltuiască sume impunătoare pentru procurarea biletelor la avion.

Cu toate că în privința inculpatului au fost administrate suficiente dovezi care indică gravitatea acțiunilor lui și a pericolului iminent ce-l manifestă acesta în societate, precum și luând în considerare faptul că anterior a mai comis infracțiuni similare, dintre care una față de partea vătămată și membrii familiei lui, instanța de fond, încălcând principiul individualizării răspunderii și pedepsei penale, prin ce a fost periclitat procesul echitabil prevăzut de art. 6 al CEDO, i-a aplicat o pedeapsă cu amendă minimă, ceea ce nu corespunde celor săvârșite de inculpat și pericolului acțiunilor acestuia.

Și prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei nu justifică prejudiciul cauzat, determinat de frică, incertitudine și zdruncinarea sănătății părții vătămate.

La fel, instanța de fond nu a argumentat neîncasarea cheltuielilor pentru serviciile medicale și transport aerian, suportate de partea vătămată, acestuia fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil, cu garantarea egalității armelor și contradictorialității.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, apelurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că la numirea pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, întemeiat aplicând în privința inculpatului pedeapsă cu amendă, aceasta fiind una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Argumentele acuzării privind inadmisibilitatea aplicării în privința inculpatului a amenzii, deoarece acesta anterior a fost condamnat prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26.01.2017 în baza art. 155 Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în baza art. 85 Cod penal pentru cumul de sentințe, fiindu-i adăugată pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Călărași din 29.04.2013, cu 1 an închisoare, prin cumul parțial al pedepselor aplicate fiindu-i stabilită pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare, sunt nefondate, deoarece decizia enunțată a fost anulată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12.12.2017, cauza fiind trimisă la rejudecare în instanța de apel și **la moment nu este o hotărâre irevocabilă, în care inculpatul ar avea statut de condamnat.**

Deci, pedeapsa aplicată inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar apelurile declarate în partea aplicării pedepsei cu închisoarea sunt nefondate, urmând a fi respinse.

Totodată, acțiunea civilă înaintată de Jamous Bader privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral în sumă de 200.000 lei, a cheltuielilor legate de zbor din Turcia în R. Moldova în sumă de 2635 euro sau echivalentul în lei și a cheltuielilor legate de investigațiile și asistența medicală în sumă de 13.365 lei a fost admisă parțial, fiind încasat prejudiciul moral în mărime de 20.000 lei.

Însă, argumentele avocatului Marcel Burlacu privind încasarea sumei de 2635 euro - cheltuieli legate de zbor din Turcia în Republica Moldova sunt irelevante, nefiind prezentată informația în detalii cu privire la cheltuielile suportate și nu a fost probată legătura de cauzalitate între cheltuielile legate de zbor ale lui XXXXX XXXXX și cauza penală dată.

La fel, este neîntemeiată și solicitarea privind încasarea în beneficiul lui XXXXX XXXXX din contul inculpatului a sumei de 13.365 lei - cheltuieli legate

de investigațiile și asistența medicală, nefiind probat că investigațiile au fost efectuate de către partea vătămată ca consecință a amenințării cu omor pe rețelele de socializare de către inculpat, deci, n-a fost probată legătura de cauzalitate între investigațiile efectuate și comiterea infracțiunii incriminate acestuia, iar potrivit conturilor de plată anexate la, investigațiile au fost efectuate în perioada de timp 01.11.2014-04.09.2015, adică până la data comiterii infracțiunii - 07 decembrie 2015.

Cererea avocatului Marcel Burlacu privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei este tot neîntemeiată ori, potrivit art. 1423 alin. (1) Cod civil, mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Partea vătămată a avut de suportat și un prejudiciu de natură morală, iar estimarea daunei suportate de acesta, se probează prin faptul că urmare a acțiunilor ilegale ale inculpatului, a avut de suferit psihic trecând prin frică și incertitudine determinată de infracțiune, împrejurări care au fost luate în considerație de instanța de fond la determinarea cuantumului prejudiciului moral.

Astfel, suma de 20.000 lei este echitabilă și în corespundere cu circumstanțele comiterii de către inculpat a acțiunilor ilegale de amenințare cu omorul, realizat printr-un mesaj postat în rețelele de socializare „Facebook” și anume „„Jamous Bader nu mai încerca să pleci la Riyadh sau Judda si oricum o să o primești de la mine”.

Reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor cauzate persoanei vătămate, gradul vinovăției autorului prejudiciului, personalitatea inculpatului, cuantumului prejudiciului moral în mărime de 200.000 lei solicitat de avocatul părții vătămate este unul exagerat, iar suma de 20.000 lei încasată de prima instanță constituie o satisfacție echitabilă pentru dreptul pretins a fi încălcat.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta invocă că instanța de apel, verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei, urma să aprecieze dacă aceasta a fost aplicată în limitele legale, inclusiv dacă au fost respectate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea pedepsei și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Iar, fiind pronunțată o sentință de condamnare a inculpatului la o pedeapsă cu amendă pentru săvârșirea unei cu un grad prejudiciabil sporit, fiind periclitată ordinea de drept, nu a fost atins scopul principal, și anume, ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ.

Instanța de apel a ignorat prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a acestui cod.

Ori, inculpatul, fiind deja în conflict cu legea nu și-a revizuit atitudinea față de valorile sociale și comportamentul lui față de membrii societății, deci, nu a conștientizat fapta comisă și consecințele grave, pedepsa aplicată fiind prea blândă în raport cu faptele prejudiciabile comise, personalitatea inculpatului și scopul pedepsei penale.

Astfel, în împrejurările stabilite în coroborare cu art. 61, 75 Cod penal, în privința inculpatului nu mai pot fi aplicate măsuri de constrângere mai blânde decât închisoarea, deoarece răul pe care-l comportă o amenințare cu omor se exprimă prin presiune asupra activității psihice a victimei, cu provocarea unui sentiment de teamă și lipsă de siguranță. Totodată, amenințarea este periculoasă și prin faptul că, sub influența unor astfel de sentimente sau din necesitatea de luare a unor măsuri de prudență și de prevenție, victima este pusă în situația de a renunța la modul de viață cu care s-a obișnuit.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Marcel Burlacu, în numele părții vătămate Jamous Bader, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa cu închisoarea, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

Recurentul a indicat că instanța de apel a ignorat norma juridică stipulată de art. 85 alin. (1),(3) Cod penal, care prevede că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Deci, prima instanță nu a fost în drept să aplice inculpatului pedeapsa amenzii, dat fiind că acesta a săvârșit infracțiunea prevăzută în art. 155 Cod penal, în prezenta cauză, când executa pedeapsa închisorii, suspendată în ordinea prevăzută de art. 90 Cod penal, aplicată de Judecătoria Botanica într-o altă cauză.

Mai mult, și în acea cauză instanța urma să-i aplice o pedeapsă cu închisoare, cu executarea reală, or, infracțiunea a fost săvârșită în termenul de probă instituit prin sentința Judecătoriei Călărași.

Prin urmare, instanțele de fond și de apel au neglijat și au acționat contrar art. 85 Cod penal, iar partea vătămată a fost privată de un proces echitabil, fiindu-i încălcat dreptul la un recurs efectiv garantat prin art.13 din CEDO.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele

pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Potrivit art. 84 alin. (4) Cod penal, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabilește pedeapsa și în cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parțial, în baza primei sentințe. Conform art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. În corespundere cu art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru fiecare infracțiune constatată ca dovedită, pedeapsa definitivă pe care urmează să o execute.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond nu a individualizat pedeapsa aplicată inculpatului în raport cu condamnările lui anterioare.

Ori, a indicat în descriptiv că față de inculpat: „*se vor aplica prevederile art. 84 Cod penal*”, însă în dispozitiv lipsește stabilirea pedepsei definitive conform prevederilor normei vizate (*pct. 1., 2. din decizie*).

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Potrivit art. 466 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârile instanței de apel rămân

definitive la data pronunțării deciziei în apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința în latura pedepsei penale și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal în aspectul vizat (*pct. 4. din decizie*).

Mai mult, a indicat în descriptivul deciziei eronat că: „*la moment nu este o hotărâre irevocabilă, în care inculpatul ar avea statut de condamnat*”, deoarece la data adoptării deciziei recurate – 16.01.2019, era în vigoare decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 03.04.2018, conform căreia Hussain Naser a fost condamnat în baza art. 155, 85 Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în Penitenciar de tip semiînchis (*f.d. 129-144*).

Ori, potrivit art. 466 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Hotărârile instanței de apel rămân definitive la data pronunțării deciziei în apel.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale în raport cu condamnările anterioare, și că recursurile ordinare sunt întemeiate în aspectul vizat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează hotărârea atacată în latura pedepsei penale, și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării parțiale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

În rest, decizia atacată urmează să fie menținută.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Djulieta Devder, de avocatul Marcel Burlacu în numele părții vătămate XXXXX XXXXX, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în privința inculpatului Hussain Naser XXXXX, în latura pedepsei penale, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține, fiind irevocabilă în această parte.

Decizia, în partea dispunerii rejudecării cauzei, nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 17 ianuarie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun
Dumitru Mardari
Maria Ghervas